

בס"ד עש"ק פרשת מסעי – מברכין - חזק		
כ"א תמוז התשע"א שנה ה' – גליון 253		
נא לא לקרוא בזמן התפלה – טעון גניזה		
זמני הדלקת הנרות ומוצ"שק - מוצ"ש		
קרית ארבע	19:08	20:17
ירושלים	19:03	20:17
באר שבע	19:16	20:17
תל אביב	19:19	20:19
לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל		

# "מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א  
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

## מאורות הפרשה – השכחת?

**"אֱלֹהֵי מִסְעֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְצַבְּאֹתָם בְּיַד בְּנֵי־שֵׁה וְאֶהְרֹן. וַיִּכְתֹּב בְּנִי־שֵׁה אֶת בְּנִי־אֱיִהֶם"**

לְמִסְעֵיהֶם עַל פִּי ה' וְאֶלֶּה מִסְעֵיהֶם לְבְנֵי־אֱיִהֶם". [במדבר ל"ג] מיום בואו לעוה"ז האדם עובר ממקום למקום וממצב למצב בכל תחום אפשרי כידוע. מהיותו יונק ועד היותו מהלך על רגליו ודואג לעצמו. אם היה בידי האדם את ניכולת לשחזר את כל אשר עבר עליו, לטוב ולמוטב, יהיה עומד ומתפלא פלא רב, היאך הוא חי וקיים, פועל ועושה, ללא הרף ופניו קדימה על העתיד מתוך תקווה או מתוך הרגל. לא רבים הם העומדים פעורי פה יום יום ופיהם "מלא שירה כיס", להודות לקב"ה על כל נפלאותיו אשר עשה למענם מאז ועד כה.

טבע הוא באדם שאם אינו מתבונן ומשגיח, כותב לעצמו תזכורות ופתקים, שוכח הוא את אשר עבר עליו. כל כך טבעי לנו ללכת לקניות עם רשימה מסודרת על מנת להימנע מהוצאות יתר הנובעות מעינו של האדם שאינה יודעת שובע. ובידוע ומן המפורסמות שאם לא יעקב האדם אחר הוצאותיו של החשמל והמים, ארנונה, וועד בית, חינוך וביגוד, הרי מהרה ימצא הוא בגדר "לווה" שהרי שם הוא את יכולותיו להמשיך ולתפקד באופן היותר ראוי בידי של מנהל סניף הבנק שלו.

ואם כן, יבוא השואל וישאל הרי שגרת החיים אוכלת בכל פינה וכיצד ניתן לעשות זאת? על כך מצינו בפרשת השבוע על הפסוקים [הנ"ל] וכפירוש רש"י [שם], פירוש שני] "ורבי תנחומא דרש בו דרשה אחרת משל למלך שהיה בנו חולה והוליכו למקום רחוק לרפאותו, כיון שהיו חוזרין התחיל אביו מונה כל המסעות. אמר לו כאן ישנו, כאן הוקרנו, כאן חששת את ראשך וכו'".

ויש לשאול, על מה ובשל מה צריך המלך לומר לבנו ולתאר לו מה היה בהליכתו בדרך חזרתו? ללמדנו דעת ותבונה בינה והשכל באה פרשתנו ללמדנו דרך אמת ויושר דברי אלקים חיים, מוסר קדוש ונורא, שהתורה היא תורת חיים וכל ענינה להוריתנו את הדרך אשר נלך בה בתום ויושר כמצוות הבורא יתב"ש. וזו כוונת המדרש להעמידנו על טעותנו ועל קשיות ערפנו לשים לפנינו בכל עת ורגע כי כל אשר עבר עלינו הוא בהשגחתו הנפלאה רבת החסד של הקב"ה בכל עת ורגע.

והוא הנרמז בפסוקים "אֱלֹהֵי מִסְעֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", אלה הם מסעיו של כל מי אשר בשם ישראל יכונה, "אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם" ממיצרי הגוף בהיותם ברחם אמותיהם לעולם הזה, לְצַבְּאֹתָם" על מנת להיות מצבא ה' בעולם הגשמי כל אחד כפי ענינו ותפקידו אשר נצטוו "בְּיַד מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן". אך אין די בכך שהשכחה מצויה, אשר על כן "וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת מוֹצְאֵיהֶם לְמִסְעֵיהֶם", שילמדו דרך אמת שיהיו רושמים על לוח ליבם את כל הקורה אותם בעולם הגשמי הזה על כל תלאותיו, ואע"פ שעולם כמנהגו נוהג יהיו זוכרים שהוא "עַל פִּי ה'", שאם כך הם מחשבותיהם והבנתם אזי "וְאֶלֶּה מִסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם", כשהם שהחלו את חייהם בקדושה וטהרה ביום לידתם כשנשמת אלוקים חיים ניטעה בקרבם, כך יהא כשישיבו את הפיקדון לבעליו.

ובהתקרב אלינו ראש חודש מנחם אב, נזכור היטב כי גם החורבן הנורא הוא חלק ממסעי הדורות שעברו, והש"ת מצפה מאתנו למען לא נשכח את אשר הביא לחורבן הבית, ונתקן ונשפר מעשינו בעצמנו ונזכור את חסדו יתברך עלינו ופינו יהא מודה תהילות לאל עליון ותפילות על גלות השכינה ובניינה, ויהי"ר שנראה בעינינו ממש גאולת בית חיינו מהרה בימינו אכ"ר.

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 העורך: בן ישי עוזיהו

תרומות – ח"ן בנק הדואר - 20033243

[info@ohrshalom.net](mailto:info@ohrshalom.net)

דוא"ל -

<http://www.ohrshalom.net> כתובת אתר אינטרנט

## מאורות רבותינו זיע"א

וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת מוֹצְאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם עַל פִּי הוֹי"ה וְאָלֶּה מַסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם (לג ב).

'מוצאיהם' מלא דמלא ואו יוד. ודע שיש באורות עליונים כל המ"ב מסעות כידוע מ"ב שמות ואורות, וכל שבירת הכלים משם מ"ב אבגית"ץ וחבריו כידוע (ע"ח שער שבירת הכלים פ"ב), וכשתקנו והעלו איזה ניצוץ ותיקנו איזה דבר השייך לאות זה, כגון 'רעמסס' על שם ביטול הרע והמסה כהמס דונג מפני אש (תהלים סח ג), וכשכילו וביטלו את הרע בכח אל"ף של אבגית"ץ אלופו של עולם, כשידע אדם שאלופו של עולם ממש בכל תנועה ויקבל בשמחה, אז יתפרדו כל פועלי און (שם צב י), והרע כלה ואבד באור הגדול הזה, ולזה 'ויכתב משה את מוצאיהם' מה שהעלו וביררו מסוד הכלים הנשברים, כתב אותם 'למסעיהם על פי ה' דהיינו מ"ב מיני 'מוצאיהם', למ"ב מסעות שיצאו על פי ה'. וזהו 'ויכתב משה את מוצאיהם' מה שהוציאו כתב ורשם למסעות שיש באורות עליונים מן הברורין הקדושים, 'ואלה מסעיהם' שכתב משה הוא שעל ידי כחם יבררו הברורין עד ביאת משיח ותחיית המתים, וזהו 'ואלה' סוד שם מ"ב 'מסעיהם למוצאיהם' עד ימות המשיח, שבכחם אנחנו מבררין יום ויום ונוסעין ממקום למקום, לברר כל אחד חלקי נפשו כידוע.

(היכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

## מאורות "היכל הברכה"

וְהָיָה פֶּאֶרְךָ דְּמִיתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲעֲשֶׂה לָכֶם (לג נו). 'דמיתי' מלא יוד קדים לתיו.

ופסוק זה לברכה ולשמחה, כי הגדולה שלהם והתיקון שלהם בגלות אינו אלא דמיון. 'לעשות' מלא ואו, נתמלאה מחרבנה של ירושלים (פסחים מב:), שנסתלק ממנה היוד של 'ירושלם'.

וזהו 'דמיתי לעשות' שדכר ונוקבא דקליפה נתקנו, אבל אינו אלא דמיון בעלמא להטעות ולאנות את הרשעים עיניו כיונים, וכל זה 'אעשה לכם' תקונים אמיתים עליות יתירות ולא דמיונות כוזבות, אלא אמיתות התגלות אלהות, יתגדל ויתקדש שמה רבא במהרה בימינו אמן כן יהי רצון.

(היכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

## מאורות סיפורי חסידים - אמונה בצל התופת

רבי יחזקאל אברמסקי, גאון וצדיק נפלא במדת האמונה, אשר שתה כוס התרעלה מידי הבולשביקים לפני קרוב לשמונים שנה. פעם בזקנותו בארץ ישראל העלה זכרונות מימי ענותו כשגורש בעלילת שוא לארץ גזירה. פתח וסיפר: כשגורשתי לסיביר, באחד הלילות, ואני שוכב על הקרשים בצפיפות עם אסירים נוספים, הרגיש בי האדם ששכב לידי ממש (עו"ד רוסי בשם סטרלקוב) שלא עצמתי עין. סנט בי וקרא: "שלמה החכם" (כך נהג לכנות אותי ברוסית: "סולומון מונדריי") "מדוע אינך ישן, כלום מחשב היית אימתי ימיתונו הרוסים?" עניתי לו: "לאו דוקא. הרוסים יבואו בעוד כשעה לא להמיתנו, כי אם לעורר את הישנים, ואני אניגד אז להקב"ה "מודה אני לפניך מלך חי וקיים שהחזרת בי נשמת". שתק הגוי, אך אני כשלעצמי תקפוני באותו רגע הרהורים: "מודה אני...". על מה אהודנו, על שהחזיר לי את הנשמה לקראת יום נוסף של צרה וסבל? על שאני אנוס לנסר עצים ביחד עם כומר גוי ולקפוא מקור? מה חסד עושה הוא עמדי שמחזיר לי את נשמת, ועוד "בחמלה", כשהגשמיות בכל רע, והרוחניות במצב גרוע פי כמה, כי הלא בתנאים האיומים שאנכי שרוי בהם - אפילו טלית ותפילין לא היו לי - אינני מסוגל לקיים מצוותיו ולעובדו כראוי?" עד שהגעתי למלים האחרונות של תפילה זו ונתייבשה דעתי. לפתע פתאום ניצנץ למולי שמה, בתוככי כור היסורים, ניצוץ של אור: "רבה אמונתך" פירוש: מודה אני לפניך ה', על האמונה כי רבה היא, ולא תילקח ממני אף בגיהנום הזה. מודה אני לפניך על כל יום נוסף של אמונה שאתה מחייני, או אפילו רגע נוסף של אמונה. כי כדאי לו לאדם לסבול אפילו יסורי שאול, תלאות ומכאובים בלי קץ, ובלבד שיחיה רגע נוסף ועוד רגע מתוך אמונה באלקים, שהיא אפשרית בכל מצב שהוא. מלימים, כאשר נפגשו בריגא, סיפר רבי יחזקאל השתלשלות זו באזני האדמו"ר רבי יוסף יצחק מליובאוויטש זצ"ל. אמר לו הרבי: כדאי היה כל המאסר והעבדות והעינויים בסיביר בכדי להגיע להרגשה נפלאה כזו!

נלקט מהספר "מסוד שיח חסידים"

### העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף	נעמי בת חיים	שרה בת חיים	אברהם בן חיים	ציון בן אברהם	עזרא בן יוסף	אברהם בן יוסף
ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל